

سیدالشهدا(ع) تبلور اسلام ناب محمدی است/ نقش امام در محو الحاد

مروجی طبسی گفت: به حق، اگر قیام سیدالشهدا(ع) در سال ۶۱ هجری صورت نمی گرفت چه بسا با رویه الحادی ای که بنی امیه دنبال می کرد، دیگر نام و نشانی از اسلام باقی نمی ماند.

مروجی طبسی گفت: به حق، اگر قیام سیدالشهدا(ع) در سال ۶۱ هجری صورت نمی گرفت چه بسا با رویه الحادی ای که بنی امیه دنبال می کرد، دیگر نام و نشانی از اسلام باقی نمی ماند.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه_مهدی مستقیمی: به مناسبت فرارسیدن سوم شعبان المعظم؛ سالروز میلاد فرخنده و باسعادت حضرت سیدالشهدا(ع) و تحلیل مناقب و فضائل این امام همام(ع) بر آن شدیم تا گفتگویی با حجت الاسلام محمد جعفر مروجی طبسی، استاد حوزه و دانشگاه ترتیب دهیم که مشروح این گفتگو در ادامه از نظراتان می گذرد؛

*رویداد ولادت حضرت سیدالشهدا(ع) و همچنین نقاط مهم و مورد نظر در باب مناقب وجودی ایشان، در روایات معصومین(ع) چگونه تبیین شده اند؟

بنا بر روایات وارده، میلاد مبارک حضرت سیدالشهدا(ع)، مقارن با سوم شعبان المعظم سال چهارم هجری، در شهر مقدس مدینه به وقوع پیوسته است. کنیه مبارک ایشان اباعبدالله و مادر گرامی ایشان حضرت صدیقه طاهره(س) هستند. بنا به روایات و منابع، درهنگام تولد حضرت سیدالشهدا(ع)، نبی مکرم اسلام(ص) چگونگی و نحوه شهادت ایشان را بیان می دارند و به همین سبب و بنا به توصیه حضرت روح الامین(ع)، نام مبارک حسین(ع) را برای ایشان برمی گزینند.

ازمهمترین رویدادهای مربوط به دوران کودکی حضرت سیدالشهدا(ع)، می توان به نزول آیه شریفه مباهله در باب وجودی ایشان اشاره داشت

از مهمترین رویدادهای مربوط به دوران کودکی حضرت سیدالشهدا(ع)، می توان به نزول آیه شریفه مباهله در باب وجودی ایشان اشاره داشت. قرآن کریم در این باب می فرماید: «لَا تَجِدُ أَسْرَفًا يَجْعَلُ الْوَقْرَ ذَرْبًا يَمَسُّ السُّبُلَ»؛ در روایات وارد است که در زمان مباهله، حضرت رسول اکرم(ص)، دست مبارک حسنین(ع) را گرفتند و جهت رویارویی با مسیحیان نجران، از منزل خارج شدند. این جایگاه رفیع هم در لسان راویان حدیث شیعی تبیین شده است و هم در کُتب اهل سنت منعکس است.

باز در همین باب از لسان مبارک حضرت رسول(ص) در باب وجود حضرت سیدالشهدا(ع) مروی است که ایشان فرمودند: «أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ مِثِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ»؛ این حدیث شریف را می توان از جهات مختلف مورد بررسی و تحلیل قرار داد.

یک جنبه این حدیث این است که سیدالشهدا(ع) فرزند دختر پیامبر(ص) است و به همین سبب، به نبی مکرم(ص) متصل هستند، اما؛ جنبه مهم دیگر این حدیث این است که، حسین(ع) از مرام و منش نبی اکرم(ص) است. تنها توجیه این بیان این است که استمرار دهنده روش و بینش نبی اکرم(ص) بر می گردد به قیام و نهضت سیدالشهدا(ع). در واقع هم اوست که بحق، ادامه دهنده راه و مسلک رسالت نبی خاتم(ص) است. از این جهت است که در منابع روایی آمده است: «الاسلام محمدی الوجود حسینی البقاء»؛

در رابطه با وجود مقدس ائمه معصوم(ع) می بایست دقت داشت که اساساً؛ اگر امروزه در سراسر جهان، نام و نشانی از اسلام و قرآن کریم پابرجا مانده است، فقط و تنها فقط، مرهون مجاهدت ها و جانفشانی ها و فداکاری های این بزرگواران و بخصوص وجود مبارک سیدالشهدا(ع) است. امروزه اگر در جهان نامی از دودمان خبیث و ملعون بنی امیه نمانده است، تنها بر اثر فداکاری ها و قیام سالار شهیدان است.

این خون پاک و مطهر دُرْدانه صدیقه طاهره(س) بود که طومار این خاندان یاغی و گردنکش را درهم پیچید و این شجره ملعونه را به زباله دان تاریخ انداخت

این خون پاک و مطهر دُرْدانه صدیقه طاهره(س) بود که طومار این خاندان یاغی و گردنکش را درهم پیچید و این شجره ملعونه را به زباله دان تاریخ انداخت. جناب ابو عبد الله یاقوت حموی رومی بغدادی؛ متوفی سال ۶۱۲ در کتاب «معجم البلدان»؛ جلد سوم، در روایتی بیان می دارد: «لَعْنُ عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ عَلَى مَنَابِرِ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ وَلَمْ يَلْعَنْ عَلَى مَنَابِرِهَا إِلَّا مَرَّةً وَهُوَ يَلْعَنْ عَلَى مَنَابِرِ الْحَرَمَيْنِ فِي مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ»؛ یعنی حضرت امیر(ع) در منبرهای شرق و غرب بلاد اسلام و علی الخصوص در حرمین شریفین، مورد لعن و نفرین قرار می گرفتند و بدون تردید مؤسس این رویه نامبارک شخصی نبود جز معاویه بن ابی سفیان. در همین باب ابن زنجَر «حَجَرٌ عَسْقَلَانِي، مَيِّ نَوَيْسِد: اَيْنَ لَعْنٍ وَ دَشْنَامِ حُدُودِ شَصْتِ سَالِ اِدَامَه دَاشْت. اَيْنَ مَطْلَبِ يَعْنِي اَيْنَكِه پيوسْتِه رويه و مسلک بنی امیه، طرد و مطرود نگه داشتن یاد و خاطره اهل بیت(ع) در ذهن و خاطر مردم می بوده و جانفشانی و روشننگری حضرت سیدالشهدا(ع) می بود که این رویه را منقطع کرد.

* رویکرد و نهضت حضرت سیدالشهدا(ع) چگونه توانست چهره فاسد و دورغین حکام ظالم را برملا نماید و نهضت ایشان در اعتلای فرامین اسلامی چه نقشی داشت؟

سؤال اساسی در این باب شاید این باشد که چه کسی توانست در برابر این هتاک‌ها و بی احترامی‌ها بایستد. به واقع پاسخ این سؤال امری نیست جز قیام حضرت سیدالشهدا(ع) و ایستادگی ایشان در برابر طاغوتیان و عصیانگران بنی امیه. در اندک زمانی بعد از وقوع حادثه عاشورا و شهادت سالار شهیدان(ع)، دودمان قدر قدرت بنی امیه که خود را قدرت بلامنازع جهان اسلام می پنداشتند، متلاشی شد و چیزی جز خاطره ننگین از این خاندان سفاک، در تاریخ بر جای نماند.

در باب نهضت سیدالشهدا(ع) این نکته را باید بیان کرد که اگر این قیام صورت نمی گرفت، به تحقیق تا مدت‌های مدید، حاکمیت فاسد بنی امیه ادامه پیدا می کرد و این رویه نامطلوب، تمام ارکان فکری و نظری اسلامی را نابود می کرد به عبارتی دقیق تر و روشن تر؛ این خون سیدالشهدا(ع) بود که میان اسلام آموی و دمو و اسلام نبوی و علوی تفکیک ایجاد کرد. اگر در آن دوران و مردمان آن زمان، میلیارد‌ها میلیارد، درهم و دینار هزینه می کردند تا نظام بنی امیه را ساقط نمایند نمی توانستند همچون قیام سیدالشهدا(ع) ارکان حاکمیت بنی امیه را متزلزل نمایند. در باب نهضت سیدالشهدا(ع) این نکته را نیز می بایست بیان کرد که اگر این قیام صورت نمی گرفت، به تحقیق تا مدت‌های مدید، حاکمیت فاسد بنی امیه ادامه پیدا می کرد و این رویه نامطلوب، تمام ارکان فکری و نظری اسلامی را نابود می کرد.

در تاریخ آمده است که یزید، فاسق ترین و سفاک ترین حاکم بنی امیه بوده است که از هیچ فسق و معصیتی رویگردان نبوده است. در شدت خیانت او آمده است که او با اشعاری که می خواند در واقع اصل نبوت و رسالت را زیر سؤال می برد و اساساً نزول وحی را قبول نداشت.

این جرثومه فساد می گفت: «لَعِبْتَ هَاشِمٌ بِالْمُلْكِ فَلَا خَبَرَ جَاءَ وَلَا وَحْيٌ نَزَلَ»؛ یعنی، اولاد هاشم؛ برای جاه و مقام قیام کردند و نه خبری از سوی خداوند آمده است و نه وحی ای بر پیامبر(ص) نازل شده است. او ریختن خون سیدالشهدا(ع) را به تلافی خون‌های ریخته شده مشرکین در جنگ بدر مطرح می کرد و می گفت: «بدر»؛ یعنی این روز، در ازای روز جنگ بدر بر خاندان رسول اکرم(ص) تحمیل شد.

* چگونه می بایست در مسیر روشننگری و در جهت تحقق منویات ائمه(ع) گام برداشت؟

به واقع؛ بهترین معنایی که در باب نهضت عظیم سیدالشهدا(ع) می توان بیان داشت همین بیان حضرت امام خمینی (ره) است که فرمودند: «این محرم است که اسلام را زنده نگه داشته است»؛ به حق؛ اگر قیام سیدالشهدا(ع) در سال ۶۱ هجری صورت نمی گرفت؛ چه بسا با رویه الحادی ای که بنی امیه دنبال می کرد، دیگر نام و نشانی از اسلام باقی نمی ماند. ما شیعیان می بایست بدانیم که همگی، مدیون آن خون پاک و مطهر هستیم.

اگر این مطالب در مجامع اسلامی مکرر و پیوسته بیان می شد، قطعاً امروزه با هنجارشکنان و ددمنشان وهابی رو به رو نبودیم. مطرح نشدن این مبانی اصولی، جریان‌های تکفیری را اسیر وسوسه‌های ایادی کُفر کرده است و این طور برداشت می کنند که عناد و دشمنی با اهل بیت(ع) باعث سعادت و پاداش الهی آنها می گردد. این عده؛ علناً از یزید ملعون حمایت می کنند و دشمنان اهل بیت(ع) را محق برمی شمارند.

این القائات نادرست از صدر اسلام وجود داشته و تنها تنویر و ترویج اندیشه ائمه هدی(ع) است که می تواند دغدغه

مندان دین را، به سرمئزل سعادت و سلامت رهنمون سازد. نسل آینده به شدت نیازمند این روشنگری ها و حقایق تاریخی هستند. ما موظفیم نقاب از چهره این مدعیان دروغین برداریم و می بایست پی جویی این معارف ناب، سرلوحه تمامی ارکان های اجرایی و آموزشی کشور قرار گیرد.